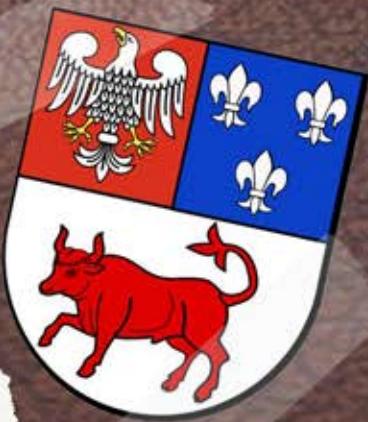

TUREK

#POLSKO

18.-29.11.2019

Adlerka si rozširuje obzory

2019-1-SK01-KA102-060599

.
CISCO

Príchod

Naša cesta minibusom bola pomerne dlhá, až 10 hodín, ale aj napriek tomu sme to zvládli. Po príchode nás privítal pohľad na miesto, kde budeme bývať. Najprv sme nevedeli ako to dopadne, ale pre tú cenu bol hostel Barborka naozaj dobrý. Každý deň sme mávali chutné raňajky, na druhom poschodí mali aj mini kuchynku, v ktorej sme neskôr otestovali naše schopnosti robenia palacinek. Prešli sme sa večerným mestom a najedli v reštaurácii. Mali sme veľa toho o čom rozprávať, pretože obavy, očakávania a zvedavosť sprevádzali naše pocity. V blízkosti sa nachádzali všetky potrebné veci, či už obchody, dobré reštaurácie alebo miesta pre nádherné prechádzky. Takáto nálada nás položila do posteli a predstavila nám sny, o možnej budúcnosti.

Škola

Škola vyzerala naozaj dobre. Hned v prvý deň nám bola ponúknutá možnosť si ju prezrieť a nemá sa za čo hanbiť. Ich moderné vybavenie bolo pre nás často až ohromujúce, nakoľko sme boli zvyknutí na ručné obrábanie na sústruhu, ktorý prežil dekády, ale tam mali halu plnú mašín, ktoré to ďaleko prekonali. Skúšali sme si aj robotické ramená, pozerali na mini verziu automatickej výrobnej linky, alebo len pozerali príjemnú atmosféru v škole. Učitelia a žiaci boli ústretoví aj napriek tej jazykovej bariére. Všetci sme sa nakoniec dorozumeli, ale angličtina tam bola španielska dedina pre mnoho študentov.

Prvý predmet v škole sme mali telekomunikácie, kde sme sa naučili nastavovať rôzne typy telefónnych liniek. Najprv nám bolo vysvetlené ako to funguje v polštine, a potom učiteľ rozdával zadania. Spočiatku sme teda pozorovali, nakoľko sme takéto skúsenosti ešte nemali, no ale ako prišli druhé triedy, tak niektorí z nás sa aktívne zapájali a vymýšľali riešenia. Začali sme sa s nimi spoznávať, či už o vtipoch, alebo ich názoroch na dievčatá, vždy sme niečo riešili a google prekladač nebol nikomu cudzí.

Dobré jedlo po kreslení

Na hodine grafiky sme sa od našich polských kolegov priučili veľa nového. Dostali s nami vytrpeli, napokon sa nám zdarilo vytvoriť nádherné pohľadnice, kalendáre alebo kresby, ktoré nám dnes visia doma na stenách.

Kačka

Po vyučovaní sme sa zastavili na bryndzové halušky, ktoré paní profesorka Pašková spolu so študentkami z odboru varenia pripravili. Paní profesorka ich sice preklínala, pretože boli so syrom a oškvarkami, ale niektorým z nás chutili i napriek tomu.

Nezbedné káble

V škole sme taktiež mali možnosť vytvárať sietové káble a následne ich aj testovať. Naštastie pre nás, tam boli žiaci skúsení a dosť nám pomohli, no aj napriek tomu sa nejaká ta chybčka sem tam vyskytla.

Proces vytvárania takých kálov vyžadoval hlavne kopu trpežlivosti a aspoň štipku skúseností. A fakt, že tie káblíky boli malé a ich poloha presne určená, nás prinútil vložiť do práce všetku našu sústredenosť.

Pri konečnom testovaní sme sa dozvedeli o častých chybách alebo veciach, na ktoré si treba dávať pozor. Príjemný prístup učiteľa a žiakov, však urobil celú túto skúsenosť veľmi zábavnú.

Múzeum a kostol

Neminula nás ani návšteva miestneho múzea, ktoré nás zoznámilo s ich historiou a umením. Môže sa pýsiť bohatými rekvizitami z dátvneho obdobia, ako sú napr. nástroje a aj samotný proces šitia, ktoré mesto Turek preslávilo. Prekvapili nás aj "trochu" staršie kúsky, a to pozostatky pravekých gigantov z doby ľadovej.

Neskôr sme navštívili kostol Najsvätejšieho srdca Ježišovho, v ktorom nás zaujala jeho rozmanitá architektúra a celkovo miešanie štýlov, ktorým bol postavený. Okná zdobili pestrofarebné vítráže obrovských rozmerov.

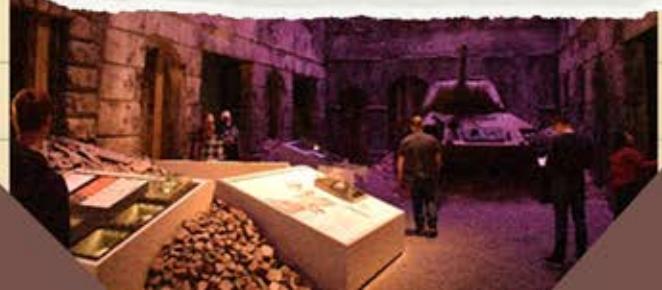
Gdańsk a Szopot

Cez víkend sme sa vybrali navštíviť farebné mesto Gdańsk spolu s 2 poľskými študentmi. Tento zážitok bol skutočne obdivuhodný, nakoľko si tam zachovávali starý štýl architektúry, tak pocit kultúry je preto veľmi silný. Hned nám bolo jasné, prečo sa Gdańsk považuje za jedno z najkrajších miest aj podľa dedičstva UNESCO.

Prechádzali sme sa po meste, kochali sa výhľadmi, alebo sedeli v útulných reštauráciach. O tom čase tam mali vianočné trhy, preto aj vzduchom sa šírila príjemná vôňa prichádzajúcich Vianoc. Pred odchodom sme ešte pozreli múzeum druhej svetovej vojny a to bolo niečo neuveriteľné. Históriu tam popisovali tak, ako skutočne bola, využité kulisy boli autentické, atmosféra impozantná. Všetko bolo dokonale, okrem jemnej zimy, ktorá nám trochu útočila na prsty

Neskôr po návštive múzea, sme navštívili pomník venovaný udatným vojakom z druhej svetovej vojny. Nasledoval výlet do Sopotu, kde sme sa pozreli na to povestné mólo, a chalani sa aj rozhodli trochu otužovať, pričom našu návštavu ocenili aj labute. V nedalekej reštaurácii, sme ochutnali jedno z tradičných jedál a to pirohy na trochu iný štýl, než sme boli zvyknutí.

Prax

ProfiM je firma ktorá sa zaoberá návrhmi stoličiek a stolov pre Iku. Na praxi sme boli v kancelárii s IT-čkármi. Preinštalovali sme počítačové systémy, rozoberali počítače a opravovali sme ich. Samozrejme, že sme to robili v polštine, takže sme ničomu nerozumeli.

Na tretí deň sa stala nemilá nehoda. Jeden zo skladov začal za záhadných okolností horieť. Našťastie nikto nezomrel.

Na radu prichádza maličký „sklep“, Dir Computer, ktorého podstatou je hlavne opravovať pokazené notebooky a počítače. Strelili sme sa tam s dvoma milými kolegami, Darekom a Sebastianom. Spolu sme bojovali so všemožnými problémami počítačovo hardvérového sveta a overili si vedomosti v dobre znácej oblasti.

Ako posledné nás zaskočilo nepríjemné prekvapko a to Unicorn, kde našou činnosťou bolo skladanie kalendárov, trhanie papierikov a najnudnejšie spinkovanie Iku upozornení. Eudia boli kamarátsky, avšak zas sa stretávame s problémovou jazykovou bariérou.

Bazilika Matky Božej Bolestnej Kráľovnej Polska- Licheň

Po praxi vo firmách sme sa vybrali do nedalekej obce Licheň. Hodinka cesty a sme tam, okamžite nám padla sánka z obrovitánskej baziliky, ktorá patrí k najvýznamnejším pútnickým miestam krajiny. Doslova krkoločný zážitok nám spôsobila veža týčiaca sa nad našimi hlavami do výšky až 142 metrov. Vnútom baziliky nás sprevádzala pútava architektúra či už oltárov, okien, modlitebníc alebo malieb.

Licheň

Naše ďalšie kroky viedli do vcelku rozsiahleho parku, ktorý i napriek tomu, že bola zima, vyzeral úchvatne. Nachádzalo sa tam množstvo sôch, pamätníkov. V diaľke sme zbadali kopu skál, na ktorej vrchole stál križ. No nedalo nám to a museli sme sa íť pozrieta bližšie. Po nejakom tom čase, keď sme sa íť pozrieli pozreté, sme si išli pokupovať suveníry a vrátili sa na ubytovanie.

Stretnutie so starostom

Štvrtok začal deň ako každý iný, vstali sme o 7., dali sme si ranný chálec v hoteli a išli do školy. Pred poslednou dvojhodinovkou nás riaditeľ školy zavolal, aby sme sa všetci spolu stretli pred školou a šli s ním ku starostovi. Keď sme vošli, bola nám ukázaná miestnosť, kde sa stretávajú hlavy obcí z kraju a diskutujú kde sme si aj sadli a spravili fotku.

Potom sme čakali na starosta, kym si dokončí povinnosti a mohli sa s ním stretnúť v jeho kancelárii. Po nejakom tom úvodnom príhovore sme si podali ruky, rozdali certifikáty, rozprávali sme sa o tom, ako nám tu je a po rozlúčení sme pokračovali vo svojich dňoch na prax alebo do školy.

Odchod

A je to tu.. deň odchodu. Všetci sme to prežili a teraz sa konečne môžeme tlačiť v minibuse na ceste domov. Zážitkov bolo nespočetne vrátane školy, praxe, mrznutia v Gdańsku, otužovania na pláži, z múzea jedného aj druhého a mnoho, mnoho ďalších. Asi každý si niečo odniesol z tohto výletu, či už skúsenosti, alebo vedomosti, niekto si možno odniesol aj kopu suvenírov. Každopádne, tento pobyt v Turku určite stál za to a vydrží nám v hlave ešte pár rôčkov. Jediné, čo teraz treba pretrpiť, je dlho očakávaná, snáď nie ukonečná cesta, domov.

